

ere de jo løbne op til over $1\frac{1}{2}$ Mill. Der er ikke saa ringe Forskjel paa Gjennemsnitsudgifterne til Militærvæsenet de sidste 5 Aar og de næstforegaaende 5 Aar. I de næstforegaaende 5 Aar udgjorde Militærudgifterne paa Vestindien 62,222 vestindiske Dalere, i de sidste 5 Aar, efter at man efter Oprøret har ment at burde forøge Militærstyrken, have de udgjort 78,594 vestindiske Dalere, altsaa 15,371 vestindiske Dalere mere gjennemsnitlig aarlig, eller omtrent 60,000 Kr., og nu efter det her foreliggende Forslag forlanger man en yderligere Forhøjelse af c. 24,000 Kr. Det er dog et Forslag, som jeg synes, man maa være meget betænkelig ved, og det saa meget mere, som der i Fortidens Begivenheder ikke foreligger en eneste Smule, som kan begrunde dette Lovforslags Fremtids. Den høitærede Minister saagde, at der her fra Thingets Side ingen Anvisning har været givet paa, hvorledes man skulde formindste den stærke Læring paa Indtægterne derude, formindste Forholdet mellem Indtægter og Udgifter. Det har jo imidlertid tidt og ofte været stærkt fremhævet, hver Gang disse Love have været til Behandling her. Vi have navnlig henvist den høitærede Minister til hans egen Kommissions Betænkning, navnlig til et Paalæg af Toldskatter paa Spiritus. Jeg kan huske, at den høitærede Minister en Gang under Forhandlingerne her udtalte, at det var Noget, som ikke kunde lade sig gjøre, det vilde være uretfærdigt at paalægge større Told eller Told paa Spiritus, som nydes derude af Arbejderne. Jeg mener, at den høitærede Minister den Gang kom til at staa i Modsigelse til sin Stilling overfor vore egne Arbejdere her hjemme. Forholdet er jo saaledes i Vestindien, at der ikke betales Told af de Driftvare, Rum o. s. v., som nydes paa Stedet, idet der kun betales Udforjelsstold, og det er altsaa ikke som hjemme hos os, hvor der betales Told af Brændevin, enten det fabrikeres her hjemme eller ikke. Om man nu lagde en tilsvarende Told paa Spiritus derude, vilde det dog ikke have været uretfærdigt, det vilde have været noget ganske Følgelig efter Forholdene her hjemme. Men det har den høitærede Minister ikke ment at burde gjøre, ja her hjemme har han endog saa ment at burde foreslaa en forhøjet Skat paa Spiritus. Et saadant Forslag vilde ube-

tinget være meget mere passende for St. Croix, thi navnlig paa denne Ø paaftaar man, at Arbejderne skulde være meget forsaldne til Driftfældighed. Derjom en høi Befættning paa Spiritus kunde formindste Driftfældigheden, saa vilde den være endnu mere paa sin Plads paa St. Croix end herhjemme. En anden Anvisning, man har givet, er den, at holde Militærudgifterne indenfor, hvad de vare før Oprøret, idet, som jeg allerede har udtalt, Oprøret ikke kan begrunde en Forøgelse af disse Udgifter. Naar man har gjort det, naar man har paalagt en passende Spiritusbefættning, naar man har omdannet de andre Skatter, indført en Indtægtsstat i Stedet for en Huskat, vil det vise sig, at der kan komme en fornuftig Balance til Stede mellem Indtægter og Udgifter. Men den høitærede Minister har slet ikke gjort Noget af alt dette. Den høitærede Finansminister har Intet gjort for at tilvejebringe en Balance, han har fort og godt, naar Koloniernes Budgetter have været affattede, og affattede som tidligere med stor Underbalance, forelagt dem til Hans Majestæt Kongens Stadsfæstelse uden egentlig at spørge om, hvor denne Dækning af Underbalancen skulde komme fra. Vi have ikke anvist nogen Veie, skjøndt der jo dog var en Veie, selv om den høitærede Minister ikke troede at kunne følge den Anvisning, der er fremkommen til forskjellige Tider, som laa ham allernærmest at følge, nemlig den gode konstitutionelle Veie at komme til Rigsdagen og sige: Forholdene ere saaledes, at vi maa bevilge et Laan; jeg kan ikke anbefale Hans Majestæt Kongen at sanktionere Koloniernes Budget, uden at jeg tør vente, at Rigsdagen vil yde et Laan. Det vil jo dog ligge til Rigsdagen at blive enig om, hvorledes der kan bringes bedre Forhold til Veie gennem bedre Administration, og i det Hele taget maa man vistnok gaa ud fra, at der er en meget daarlig Administration over de vestindiske Kolonier. Som Sagerne staa, finder jeg, at Forholdene ere ynkelige, og jeg ser ikke nogen anden Udvei til at komme ud deraf end ved at sætte Kolonialloven ud af Kraft, saa at Staten — som ogsaa det andet Thing har antydet — kommer til fuldstændig at overtage Overledelsen af Koloniernes økonomiske Forhold. Det er jo ganske vist ogsaa mærkeligt, naar vi se lidt næriere paa